

Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ — ΟΡΓΑΝΟ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΩΝ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ — ΠΕΛΛΑΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΩΡΑ Ν. ΜΕΝΙΔΗ - Δ)ΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ ΕΔΡΑ: ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ — ΤΗΛ. 57.531 ΕΤΟΣ 4ον αρ. φύλ. 46 — 9 Δ)βρίου 1982

“Αν ξαναγεννιώσουν Χριστέ μου

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΜΠΡΑΝΗ

Κοντεύει νά συμπληρωθούν δυο χιλιοετηρίδες από τότε, πού τὸ φωτεινὸ ἀστὲρι τῆς Βηθλεέμ υποδήλωνε τὴν ἔλευση τοῦ Θεανθρώπου.

Κοσμοϊστορικό καὶ μοναδικὸ γεγονός ἢ ἐν σάρκωσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τριάντα τρία χρόνια ἔμεινε κοντὰ μας. Τὰ τρία τὰ κάλυψε ἡ δημόσια δράση του. Εἶπε λόγια πρωτάκουστα. Λόγια ρηξικέλευθα.

Δόλος στὸ στόμα του ποτέ δὲ ἔβρέθηκε.

«Ὡπως λάλησε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, δὲ λάλησε ἄλλος ἄνθρωπος ἕως τῶρα», θὰ ποῦν γι' αὐτὸν οἱ σύγχρονοὶ του. Θὰ ποῦν οἱ αὐτόπτες κι αὐτὴ κοὶ μάρτυρες.

Μὰς ἄφησε πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ κληρονομία ἀνεπανάληπτη. Μὰς ἄφησε ὑποθήκες ἀθάνατες κι αἰώνιες. Συμπλήρωσε τὸ Μωσαϊκὸ Νόμο. Ἰδρυσε Θρησκεία, τὴν τελειότερη ἀπ' ὅλες.

“Αν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Πλανήτη μας ἀσπάζονταν κι' ἐκτελοῦσαν τὰ παραγγέλματά του, ἡ ὄψη τοῦ κόσμου θάταν πολὺ διάφορη.

Ἀλλά, ἂν κι οἱ ὄπαδοὶ του ἐφάρμοζαν ὅλοι μὲ πιστότητα τοὺς λόγους του, καὶ πάλι ἡ μοῖρα τοῦ κόσμου θάταν ἀλλιῶτικη.

“Αν ξαναγεννιώσουν, Χριστέ μου, καὶ ζητοῦσες τὸν ἀπολογισμὸ τῆς ἀνθρωπότητος, πρὶν καὶ μετὰ τὸν ἐρχομὸ σου, προχριστιανικὰ καὶ μεταχριστιανικὰ, θὰ διαπίστωνες πὼς δὲν ὑπῆρξε οὔτε στιγμή, πού νὰ μὴν ὑπῆρχε μιὰ ἐστία πολέμου ἀνοιχτὴ πάνω στὴ Γῆ.

Θὰ διαπίστωνες ἄπειρες μηχανορραφίες καὶ ραδιουργίες τῶν «ἐκάστουτε» ἰσχυρῶν τῆς Γῆς.

Θὰ διαπίστωνες ἄπειρες παραποιήσεις καὶ παραχαράξεις τῆς ἀλήθειας.

Θὰ διαπίστωνες τὴν ἀπαίσια πάλιν τοῦ ἀλλήλοσπαργμοῦ.

Καὶ τὸ συμπέρασμα πού θάβγαζες, σὰν κορυφαία διαπίστωση, θάταν πὼς ἡ ἀνθρωπότητα στὸ θέμα τοῦ πολέμου δὲν ἔχει κάνει οὔτε ἓνα βῆμα στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων. Ἀλλοίμονο.

Καὶ θάνοιωθες, Χριστέ μου, γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπαράδεκτα κι ἀκατανόητα, τὰ ἀλλόκοτα κι ἐξωφρενικά, τ' ἀπεχθῆ καὶ φρικώδη, φρικτὴ ἀπογοήτευση. Θάνοιωθες θαρῶς μελαγχολία.

Βέβαια, τὰ λόγια σου δὲν πᾶνε χαμένα. Ὑπάρχει γῆ γόνιμη κι εὐφορη, πού ὁ σπόρος σου (λόγος σου) φυτρώνει καὶ καρποφορεῖ.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰρηνοποιοὶ. Ἀνθρωποφιλόανθρωποι καὶ φιλεὺσπλαχοὶ. Ἀνθρωποὶ ἀγαθοποιοὶ.

Πόση ὁμως θάταν ἡ διαφορά, ἂν τὸ πσοστὸ αὐτὸ ἦταν καθολικό. “Αν ἐπικρατοῦσε καθολικὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος, τῆς ἐλευθερίας. Τὸ πνεῦμα τῆς φιλαλληλίας, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συμπάθειας.

Βέβαια, θὰ διαπίστωνες καὶ κάτι ἄλλο, ὄχι ἀσημαντὸ κι εὐκαταφρόνητο. Θὰ διαπίστωνες τὴν καταπληκτικὴ πρόοδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης. Τὶς ἐφευρέσεις καὶ τὶς ἀνακαλύψεις. Τὶς κατακτήσεις καὶ τὶς ἐξουσιάσεις.

“Ὅμως τὸ τίμημα ἦταν βαρὺ. Ἦταν τὸ ἄγχος καὶ ἡ ἀγωνία. Τὸ ἄγχος τῆς ψυχῆς. Ἡ δύναμη καὶ ἡ γρητεία τοῦ ἀπλοῦ χάθηκε. Ὁ κατασκευαστὴς ἄνθρωπος ἔγινε καὶ δέσμιος τῶν κατασκευασμάτων του. Ἐγινε αὐτοδέσμιος.

Ἡ ἐξαύλωση, ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἐξέψωση τοῦ ἀνθρώπου παραμένουν γιὰ τοὺς πολλοὺς κορυφές δυσπρόσιτες. Οἱ ἐκλεκτοὶ εἶναι λίγοι, παρ' ὅτι ὅλοι εἶναι κλητοὶ.

Οἱ τρανοὶ τῆς Γῆς παίζουν τὸ σκληρὸ κι ἀνελέητο παιχνίδι τους. Οἱ μικροὶ τῆς Γῆς γίνονται οἱ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 1983

«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ» ΕΥΧΕΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
ΤΟΥΣ ΝΑ ΤΙΣ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΜΕ ΑΓΑΠΗ,
ΥΓΕΙΑ, ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΝΑΝΘΡΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΑ ΜΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΑ ΡΙΖΩΣΕΙ ΒΑΘΥΤΕΡΑ
ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΤΗΣ
ΓῆΣ ΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πολιοῦχου μας

● Τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἡμέρα Τετάρτη. “Ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι Καστορείου καὶ πολλοὶ τῶν γύρω χωριῶν τίμησαν τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Θεοκλήτου Ἐπισκόπου Λακεδαιμονίας. Πανηγυρικὸ τόνο στὸν ἑορτασμὸ προσέδωσε ἡ παρουσία ἑνῆς λειτουργῶν.

1) Ὁ Ἀρχιμ. Διονύσιος Μπέκος 2) Οἱ Αἰδεσ. κ.κ. Δημήτριος Μιχαλόχρηστος Παρδαλίου 3) Κων. Γιατράκος Γεωργιπίου 4) Ἰωάννης Γιαννούλης Καστορείου 5) Ἰωάννης Ψαθάς Λογκανίκου 6) Γεώργιος Ἀλαφρόγιαννης Καστορείου 7) Δημήτριος Κουτσουμπός Περιβολίων 8) Γεώργιος Κολλιμάτης Ἀλιευρῶς καὶ 9) Ἰωάννης Βέργαδος Βεργαδεϊκῶν.

Στὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Ἀρχ. Διονύσιος Μπέκος ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένο θεῖο λόγο γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Θεοκλήτου. Ἐπαικολούθησε λιττανεῖα.

Στὸ κατάστημα Κων. Μπιασκουρέλλου δόθηκε ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο γεῦμα στὸ ὅποιο παρικήθησαν ὅλοι οἱ κληρικοὶ καὶ ἀρκετοὶ προσκεκλημένοι κάτοικοι Καστορείου.

Χριστουγεννιάτικο δένδρο

Τὶς Ἁγίες αὐτὲς μέρες τὸ στολισμένον Χριστουγεννιάτικο δένδρο προσδίδει ἓνα γλυκὸ τόνο στὴ γιορταστικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ σπιτιοῦ.

Στὰ μάτια καὶ στὶς καρδιές τῶν Χριστιανῶν συμβολίζει τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ μέγα μυστήριον τῆς Ἐνανθρώπισης τοῦ Θεοῦ.

Στὴν κορυφὴ του λάμπει τὸ ἄστρο γιὰ νὰ δώχνει τὰ σκοτάδια γιὰ νὰ λειώσῃ τὴν παγωνιά τῆς ἀμαρτίας. Στὰ κλαδιὰ του φωτίζουν τὰ ἀγιόκερια καὶ στὴ σκιά του φωλιάζει ἡ φάτνη γιὰ νὰ σκορπίσῃ στὶς ψυχές τῶν Χριστιανῶν σπάταλα τὴ χαρὰ, πού ἔφερε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον. Τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρο πού θὰ στολίσει καὶ φέτος τὸ σπιτί μας, ἄς βοηθήσῃ νὰ δεῖ ὁ ἄνθρωπος τὴν παγωνιά, πού τὸν πιακῶνει καὶ τὸ σκοτάδι τῆς ψυχῆς καὶ ἄς πλημμυρίσῃ τὴν καρδιά ἀπὸ συγγνώμη, ἀγάπη καὶ εἰρήνη. Εἶναι τὸ καλύτερο δῶρο, πού μπορεῖ κανεὶς νὰ προσφέρει στὸ Νῆπιον τῆς Βηθλεέμ, πού ἔρχεται καὶ φέτος νὰ γεννηθεῖ στὶς καρδιές μας ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ὁ ΣΩΤΗΡΑΣ τοῦ Κόσμου.

δορυφόροι τους.

Δὲ θὰ ζητοῦσε φυσικὰ κανεὶς κοινωνία ἀγγέλων καὶ ἀγίων. Αὐτὸ θὰ ἦταν καθαρὴ οὐτοπία. Μὰ θὰ ζητοῦσε ἐξέλιξη καὶ πρόοδο στὶς διανθρώπινες σχέσεις. Θὰ ζητοῦσε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ν' ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Τὴν εἰρήνη, τὴν ἀσφάλεια, τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀγάπη, τὴν εὐτυχία.

Χριστέ μου, μείνε στὰ οὐράνια δώματα καὶ κἀνε ἀπ' αὐτοῦ ψηλά ν' ἀμβλυνθεῖ ἡ διαφορά, νὰ διασκεδαστεῖ ἡ ἀδικία, νὰ γαληνέψῃ ἡ ἀνθρωπότητα, νὰ ἐκλείψῃ ὁ πόλεμος, νὰ μιλήσουν οἱ καρδιές, ν' ἀνασάνουν οἱ ψυχές.

“Ακυρα ἔξι ψηφοδέλτια

Ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο Σπάρτης ἐκδικάστηκε ἡ ὑποβληθεῖσα ἔνσταση κατὰ τῆς ἐγκυρότητας 40 ψηφοδελτίων τοῦ συνδυασμοῦ «Ἐνότητα γιὰ τὴν Πρόοδο» πού εἶχε ὑποβάλλῃ ὁ ὑποψήφιος Πρόεδρος τοῦ συνδυασμοῦ «Δημοκρατικὴ Ἐνωση Καστορείου» κ. Νικόλαος Γ. Μενίδης.

Τὸ Δευτεροβάθμιο Δικαστήριον ἔκρινε ὡς ἀκυρα ἔξι ψηφοδέλτια, τὰ ὑπ' ἀριθ. 140, 270, 53, 207, 273 καὶ 345, τὰ ὅποια δὲν ἀλοιώνουν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 17ης Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ ἀποδεικνύουν, πὼς στὸ Καστόρειο ἐξασκήθηκε πρωτοφανὴς βία καὶ τρομακτικὰ σὲ βάρος ἀνθρώπων μὲ μειωμένη πολιτικὴ ἀντοχή.

Αὐτὰ συμβαίνουν, ὅταν ἡ Δημοκρατία λειτουργεῖ σύμφωνα μὲ τὶς ἀντιλήψεις τῶν σοσιαλιστῶν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Δὲν γνωρίζουμε στὰ πολιτικὰ χρονικὰ τοῦ Καστορείου τί θὰ πεῖ βία καὶ νοθεῖα. Μὰς τὴν δίδαξε τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἐμεῖς δὲν ἀνησυχούμε. Αὐτοὶ πού ἐξεβίασθηκαὶν θὰ τοὺς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθοῦν τὴν παραβίαση τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀβίαστης ἐκφραστῆς τῶν φιλελευθέρων πολιτικῶν φρονημάτων τους, ὅταν θὰ φθάσῃ ἡ κατάλληλη στιγμή.

Δὲν ὑπάρχει πιο χειρότερη ταπείνωση τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου, ὅταν κάτω ἀπὸ ψυχολογικὴ βία ἀναγκάζεται νὰ ρίξῃ στὴν κάλπη σημαδεμένο ψηφοδέλτιο. Ἰδιαιτέρως στὸ Καστόρειο φαίνεται, πὼς ἔκτος τῆς βίας χρησιμοποιοῦντο καὶ ἄλλα μέσα ἰσχυρότερα, γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν κόσμον νὰ ψηφίσει πρόσωπα παρὰ τὴ θέλησή του. Καὶ τὸ πέτυχαν.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

“Ὅσοι βρίσκονται μακριὰ ἀπὸ τὸ χωριὸ τους, τὰ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ τὰ περιμένουν μὲ δικαιολογημένη ἀγωνία. Τὶς Ἁγίες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων θὰ τοὺς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ παλιόβουο καὶ ἀποπνευματικὸ περιβάλλον, ἰδίως τῆς Ἀθήνας, γιὰ νὰ βρεθοῦν σπὸν τόπο τους σπὸ ἀγαπημένον τους χωριὸν δάκι, πού ἔχουν τόσα νὰ θυμοῦνται.

Μόνον στὸ ἐκκλησιάκι τοῦ χωριοῦ ἡ εἰκόνα τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ μιλάει σπὴν καρδιά. Ἐκεῖ μπροστά τῆς μικροῦ σπαθήκαμε καὶ μέσα ἀπὸ τὶς πικνές φλογίτσες τῶν κεριῶν διακρίναμε τὸ γλυκύτατο πρόσωπο τοῦ νεογέννητου ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἐκεῖ νοιώσαμε τὴν παρὰξενη χαρὰ καὶ τὴν ἀγάπην τῆς μητέρας τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, Παρθένου Μαρίας, μὲ τὸν Ἰωσήφ δίπλα τῆς καὶ νοιώσαμε τὴν σποριγῆ, χαρὰ καὶ ἱκανοποίησή τους, συνδυάζοντάς τα μὲ τὴ σποριγῆ καὶ ἀγάπην καὶ τῶν δικῶν μας γονέων σὲ μᾶς.

Θὰ περάσουν οἱ Ἁγίες ἡμέρες εὐχάριστα. Ἀλήθεια τί γρήγορα πού περνοῦν! Μεγαλωμένοι κατὰ ἔνα χρόνον θὰ ἐπιστρέψουμε ἐκεῖ, πού μᾶς καλεῖ τὸ καθῆκον. Θὰ ξαναπαίσουμε τὴ δουλειὰ μὲ νέα ὄνειρα, νέες δυνάμεις καὶ νέες ἐλπίδες, γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴ ζωὴ σπὴ δύσκολη ἐποχὴ πού μᾶς ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον. Ἄς εὐχηθοῦμε λοιπὸν νὰ ἔλθουν ὅλοι στὰ χωριὰ τους καὶ νὰ περάσουμε τὶς Ἁγίες μέρες τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ μὲ ὑγεία καὶ χαρὰ.

Νίκων Δ. Παπαγιαννάκος

ΣΤΟ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΣ
ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΕ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ, ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ,
ΟΙΚΙΑΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ Κ.Λ.Π.
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18 ΣΠΑΡΤΗ
(ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ)
Τηλ. 24026 — 28965

‘Ο Είρηννοποιός ΧΡΙΣΤΟΣ

Μόντρεαλ τή 18-12-82

Μας γράφει ο αναγνώστης μας κ. Βασίλειος Τσακωνάς: ‘Αξιότιμη κύριε πρόεδρε κι’ αγαπητέ πατριώτη Νίκο. Καλημέρα. Υγειαίνομε υγειαίνετε.

Μέ τό έλεος και τήν χάριν του Θεού εφθάσαμεν και έφέτος εις τήν μεγάλην εορτήν των Χριστουγέννων. Παρ’ όλα τά νέφη που συσσωρεύονται καθημερινώς εις τόν πολιτικόν όρίζοντα τής οικουμένης, οι χριστιανοί θά αισθανθούν και πάλιν τήν πνευματικήν χαράν τής ανανθρωπήσεως του Θεού και Σωτήρος ήμϊν Ιησού Χριστού. Η καρδιά κάθε χριστιανού θά σκιρτήσει μίαν ακόμη φοράν από αγάλλιασιν διά τό αιώνιον χαρισμόσυνον άγγελμα. ‘Δόξα εν ύψίστοις Θεώ και επί γής ειρήνη εν ανθρώποις εϋδοκία’.

Νομίζομεν ότι θά συντελέσει κάπως εις τήν αύξησην τής πνευματικής αύτης χαράς των πιστευόντων χριστιανών που θά ακούσουν αύτους τούς όλίγους λόγους διά τόν μέγαν Είρηννοποιόν και τήν ειρήνην που προσφέρει ούτος εις εκείνους που τόν πιστεύουν ως Θεόν και έκτελούν τό θέλημά Του. Πράγματι ο ανανθρωπήσας Υιός και λόγος του Θεού έγινεν ο ‘Αρχων τής ειρήνης με τήν ανανθρωπήσιν του και τήν εξιλαστήριον επί του σταυρού θυσίαν του συνεφιλίωσε πρώτον τόν άμαρτωλόν και ένοχον άνθρωπον με τόν ούράνιον Πατέρα και Δημιουργόν του, ένωσε τά ούράνια με τά επίγεια και άνοιξε τήν κεκλεισμένην πύλην τής ‘Εδέμ.

Διά τής πίστεως εις τόν Χριστόν καταπαύουν οι έλεγχοι τής συνειδήσεως και ο Θεός εξαποστέλλει τό πνεύμα του εις τάς καρδίας ήμϊν. ‘Ο Πατήρ, δέχεται δηλ. ο Θεός να τόν προσφωνούμεν Πατέρα, διότι δεν είμεθα πλέον δούλοι, αλλά υιοί του Θεού κατά χάριν. ‘Ο Χριστός όμως, δεν ειρηνεύει μόνον τά άτομα αλλά ειρηνεύει και τάς κοινωνίας, διότι υπό τήν σημαίαν του σταυρού οι άνθρωποι είναι άδελφοί με κοινά ιδανικά, κοινόν Πατέρα, κοινάς επιδιώξεις, κοινήν πρό πάντων τήν ούράνιον κλήσιν. Ειρηνεύει επίσης τήν οικογένειαν, διότι αγιάζει τόν θεσμόν τής και βασιλεύει εις αύτήν ή όμορφώσιν και ή αγάπη που έρχεται από τήν εϋλογία του Θεού, ειρηνεύει τέλος και τά έθνη, διότι διά του Κυρίου ήμϊν Ιησού Χριστού βασιλεύει ή δικαιοσύνη, ή άνοχή, ή αγάπη και καταργούνται οι πολέμοι. ‘Η ανθρωπότης έχει πικράν πείραν, ότι μακράν του Χριστού δεν υπάρχει ειρήνη. Εϋχομαι ο Θεός τής ειρήνης και τής αγάπης, με τό έλεος και με τήν χάριν του να επισκιάζει τάς διανοίας και τάς καρδίας πάντων ήμϊν.

Εϋχαριστώ όπου τό χέρι του Θεού φέρνει κάθε μήνα τό πλουτισμένο φύλλον τής εφημερίδας σας εις όλους τούς ξενιτεμένους πατριώτες αναγιγνώσκοντας τά δυσάρεστα και εϋχάριστα νέα τής γενέτειράς μας πατρίδας όπου έσείς εϋαρεστήθητε να σημειώσετε πάνω στο λευκό και άψυχο χαρτί, διά να μας φέρετε εκ των πλησίων και με τήν θύμησή μας αγχαλιάζουμε όλο τό παρελθόν τής αύτου ζωής μας. Με καρτερία περιμένουμε να γυρίσουμε ξανά στην παλιά μας τή φωλιά όπου δρισκόμαστε χιλιάδες μήλια μακριά και φέρεται ήλιμένη ή καρδιά μας.

‘Ατυχήματα σε συμπατριώτες

● Τήν ήμέρα των Δημοτικών και Κοινοτικών εκλογών ο Χρήστος Δ. Κορτζής πήγαμε οικογενειακώς στην Αθήνα για να ψηφίσουν. Στην ευθεία του κέντρου του Παλαιού όδο από Αλεποχώριο λόγω βροχής, τό αυτοκίνητο παρεξέκλινε τής κανονικής πορείας με αποτέλεσμα να ανατραπεί κάνοντας τοϋμπες. Εϋτυχώς κανείς από τήν οικογένεια δεν έπαθε τίποτε τό οιοδαίρο εκτός από μικροτραυματισμούς. Τό αυτοκίνητο σχεδόν κατεστράφηκε.

● Να βοηθήσει στην κοπή των καυσοξύλων θέλησε ή γερόντισσα Παναγιώτα Γ. Λαμποδημητρόπουλου, αλλά σε ένα παιραπάτημα έπεσε και έσπασε τή λεκάνη του ποδιού της. Μεταφέρθηκε από Ν)μείο Σπάρτης όπου και νοσηλεύεται.

● ‘Ανεδαρισμένος στην καρέκλια ο Νικόλαος Τσακωνάς για να συνδέσει τή σωλήνα τής σόμπας με τή γωνία, έχασε τήν ισορροπία του έπεσε στο πάτωμα του μαγαζιού με συνέπεια να πάθει κάταγμα τής αριστερής ώμοπλάτης.

● Τήν γιορτή τής Μισοσηπτεμηνίας 21-11-81 μετά τόν εκκλησιασμό ή Νούλα Γ. Γαλιανοπούλου πήγαμε στην Σπάρτη με τό αυτοκίνητό της. Στόν ‘Αγιο Μάμα τό κάθισμα τής οδηγού έπεσε προς τά πίσω με αποτέλεσμα να χάσει τόν έλεγχο του αυτοκινήτου, τό όποιο με τήν αλλαγή τής πορείας του κτύπησε στον

‘Η τεσσαρακοστή

Διατρέχουμε τή περίοδο τής Τεσσαρακοτής, που είναι ένα στάδιο άγώνος για τή σωματική μας κάθαρση και τή ψυχική μας προετοιμασία, για να γευτούμε τίς χαρές των άγιασμένων ήμερών των Χριστουγέννων. ‘Ανάγκη, λοιπόν, να σταθούμε και να σκεφτούμε πάνω στην σπουδαιότητα κι’ αξία αύτου του γυμναστηρίου των πνευματικών μας άρετών. ‘Η Τεσσαρακοστή, εν τή διώσουμε με γρηγορούσα χριστιανική συνείδηση, στέκει σαν μία κολυμπήθρα αναβαπτίσεως τής ψυχής του πιστού στα νάματα τής άγιοπνευματικής ζωής. Είναι ή Τεσσαρακοστή ένα στάδιο καθάρσεως τής ανθρωπίνης ζωής από τά χοϊκά της στοιχεία, ώστε να περιωθεϊ ή πνευματικότητά της. Μία ευκαιρία για τό χριστιανό να επανεύρει τή πνευματικότητά του, έννοούμενης υπό χριστιανική άποψη, τήν όποία έχασε μέσα στην τύρδη τής σύγχρονης δαιδαλώδους κι’ ύλιστικής ζωής. Γιατί ή ‘Εκκλησία προσφέρει θετικά μέσα κι’ ύποδεικνύει ασφαλείς τρόπους για τή τόνωση τής πνευματικής ζωής στο πιστό και τήν ικανότητά του να ζήσει τά Χριστούγεννα γνήσια, άγιοπνευματικά.

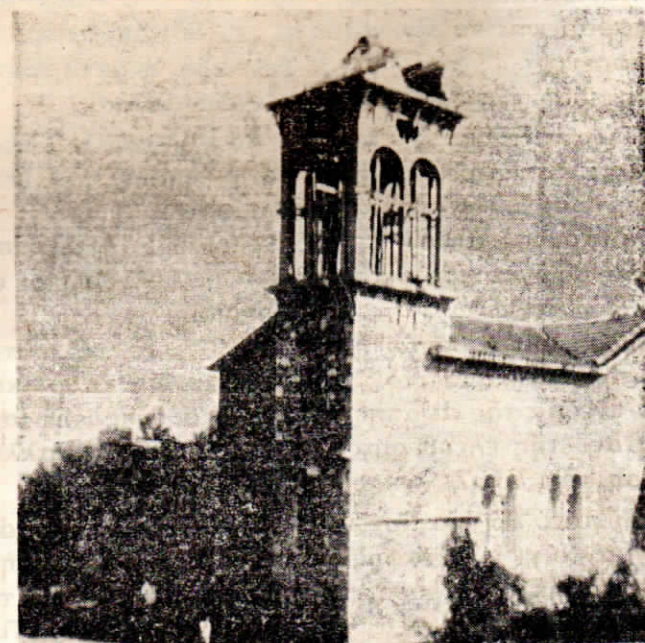
Τά μέσα που προσφέρει έχουν δοκιμαστεί στην πράξη από στρατιές ‘Αγίων κι’ έχουν τή μαρτυρία τής αξιοτητάς τους, ώστε, ή παραδρομή τους από τούς σύγχρονους χριστιανούς να μαρτυρεί ρηχή και ψεύτικη χριστιανική διοτή. Τά μέσα τής ψυχικής και πνευματικής αναγεννήσεως είναι γνωστά: Αϋτοσυγκέντρωση, νηστεία, προσευχή, παρακολούθηση τής μυστηριακής ζωής τής ‘Εκκλησίας (έξομολόγηση, Θεία Μετάληψη).

Με τήν αϋτοσυγκέντρωση γίνεται μία προσπάθεια περισυνάξεως του νου από τό διασκορπισμό του στα εξωτερικά πράγματα, στα γήινα και φθαρτά κι’ αναφέρωσή του προς τά ούράνια κι’ αναλλοίωτα. Γίνεται δηλαδή ένα είδος εξισοροπήσεως τής εξωτερικής με τήν εσωτερική ζωή, όπου ή εξωτερική ζωή αναπτύσσεται ύπεροργκα, σε δάρος τής εσωτερικής, με όλέθριες επιπτώσεις για τόν άνθρωπο.

‘Η νηστεία έχει τό σκοπό τήν καθυστάτση τής σάρκας στο πνεύμα. ‘Οχι για να καταποθεί απ. αύτό ή σάρκα, αλλά για να πάρει τή σωστή τής ιεραρχική ένταξη: ‘Ηγεμονική θέση τό πνεύμα, ύπηρετική ή σάρκα. Να γίνει δηλαδή μία αντιστροφή τής καταστάσεως που υπάρχει σήμερα, όπου ή σάρκα, τό σώμα έχει θεοποιηθεί και λατρεύεται με ειδωλολατρικό πάθος. Τί θα πετύχει ο άνθρωπος με αύτό, ‘Απλούστατα, θά πλησιάσει τό Θεό, επειδή κατά Χριστό, ‘ο Θεός πνεύμα έστι’.

Τέλος, ή προσευχή κι’ ή μυστηριακή ζωή στοχεύει τήν ψυχική αναγέννηση του πιστού, τή θέωσή του και τήν ικανότητά του να νιώσει τό φώς των Χριστουγέννων, όχι μόνο υπό εξωτερική έννοια, αλλά και μες τά έγκατα τής ψυχής του, όπως τό ένιωθαν κι’ οι παλιότεροι πρόγονοί μας, που διατηρούσαν τή πίστη, αυτές τίς ήμέρες, αναμμένο πυρσό.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

‘Η ‘Αγία Βαρβάρα Καστριού στην μνήμη τής όποιας προσήλθαν άρχετοι προσκυνητές από τά γύρω χωριά.

μεινδρόταχο που σπιτιού του Σωτηρ. ‘Αλειφέρη. ‘Από τήν πρόσκρουση ή οδηγός Νούλα Γαλιανοπούλου και ή συμπεριβάτης εξαδέλφη της Β)δα Βασιλική ‘Ηλι. Γαλιανοπούλου τραυματίστηκαν έλαφρά. Τό αυτοκίνητο έπαθε μεγάλη ζημιά.

● ‘Ατύχημα έπαθε και ο Δ)μητς του ‘Βορειοδημότη’ Ν.κ. Γ. Μενίδης. ‘Ενα κιούτσιουρο κύλησε και κτύπησε τόν αντίχειρα του δεξιού χεριού με αποτέλεσμα να πάθει κάταγμα τό όσοϋν του μετακαρπιού.

«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΜΕΝ. ΛΙΟΥΝΗ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
‘Ετησία έσωτερικού δρχ. 200
‘Ετησία έξωτερικού
Η.Π.Α. — Καναδά δολ. 20
Αυστραλίας δολ. 18
Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Διέφυγε τής προσοχής μας για να δημοσιεύσουμε τούς πρό μνημών θανάτους δύο συμπατριωτών μας.

Στό Καστρι στις 14-4-82 πέθανε ο Γεώργιος Ρέμπελος άγαθός, τίμος και εργατικός άγρότης ετών 82.

— Στό Καστόρειο ή άκακη και καλή χριστιανή γερόντισσα Γιαννούλα ‘Ι. Κρομμύδα που πέθανε στις 8-5-82 ετών 77.

— Στό Καστρι πέθανε ή Σιμέλα Μαβίδου ετών 90, ή όποια ανήκε στην άρρηση των χιλιαστών.

— Πέθανε ο άκακος, άγαθός και πτωχός διοπαλαιστής Δημήτριος Χαραλαμπάκης (Χαραλαμής) ετών 82.

— ‘Ενας ακόμα ξωμάχος που τή ζωή του τήν πέρασε μαζί με τά πρόβάτα του τσοπάνης άγαθός και άκακος, όπως και τά πρόβάτα του ο Γεώργιος Ζούζουλας ετών 92.

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Πελλάνα ένας εξαίρετος πολίτης που ήταν σε όλους αγαπητούς ο Δημήτριος Μαχαίρας ετών 68.

— ‘Επίσης στην Πελλάνα πέθανε ή Σταματική Κ. Μόρφη ετών 80.

— Πέθανε στα Περιδάλια ή Παναγιώτα Δ. Παναγιωτοπούλου ετών 96.

— Πέθανε στο Παρδάλι ή Μαριγώ Δ. ‘Αλεξάκου ετών 94 μητέρα του δικηγόρου Αθηνών κ. Κων. ‘Αλεξάκου.

Συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

— ‘Η κυρία Παναγιώτα σύζυγος Παναγ. Βλάχου γεννήσε αγόρι.

— ‘Η κυρία Πολυτίμη σύζυγος Δημ. Ι. Μουτή γεννήσε κοριτσάκι. Να τούς ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ:

— Στις Η.Π.Α. τέλεσε τίς στέψεις του ο Κων)ντίνος Παν. Κουτρομπής με δ)δα εκ Μακεδονίας. ‘Από τήν ‘Ελλάδα πήγαν στην Αμερική να χαρούν τό γεγονός οι γονείς του και ο αδελφός του Γεώργιος με τή σύζυγό του.

— Στό Παρδάλι έγιναν οι στέψεις τής Γεωργίας Βασ. ‘Αλαφόγιαννη μετά του Κων. Τσιγκανέ από τόν Καραβά Σπάρτης.

— Στή Γερμανία ο Δημήτριος Νικολ. Καραλαίμας πρό των Χριστουγέννων θά τελήσει τίς στέψεις με μία εξαίρετη δ)δα από τό Κιλίκι Μακεδονίας. Ζωή εϋτυχημένη.

‘Ανταπόκριση από τόν Καναδά

Τού συνέργατη μας Δ. Γ. ΠΑΝΤΟΥ

Με πρωτοφανείς ένθουσιώδεις έκδηλώσεις οι έλληνο-μική όμογένεια του Καναδά υποδέχθηκε τόν άρχηγό του ‘Εθνους μιας, κ. Κων)ντίνου Καραϊμαλιή τόν περασμένο ‘Οκτώβριο. Στην ‘Οππάβα, τό Μόντρεαλ, τό Τορόντο, παντού όπου πέρασε του επικυλάχθηκε ένθουσιώδης ύποδοχή. Οι έπίσημοι εκπρόσωποι του Καναδικού Κράτους διαπράνωσαν με θερμά λόγια τούς δεσμούς τής φιλίας μεταξύ των δύο λαών.

Οι 350 χιλιάδες Καναδοί έλληνομική καταγωγής είναι υπερήφανοι για τόν τόπο τής καταγωγής τους και για ό,τι προσφέρουν στην χώρα του Καναδά, που αποτελεί τή δεύτερη πατρίδα τους.

Τό πέρασμα του Προέδρου τής Δημοκρατίας κ. Κων)ντίνου Καραϊμαλιή από τόν Καναδά σπερέωσε ακόμα πιο περισσότερο τήν αγάπη των όμογενών μας προς τήν Πατρίδα, οι όποιοι με τίς ένθουσιώδεις έκδηλώσεις τόν έκαναν να αντικρύσει ένα ζωντανό κομμάτι τής ‘Ελλάδας, πιαόγμα που είμε αιτία, ο Πρόεδρος, να δοκρύσει από ύπερηφάνεια και συγκίνηση.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΜΕΛΗΣΑΝ ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ 1982 ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΤΩΝ ΝΑ ΜΗ ΑΜΕΛΗΣΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΗ ΣΤΕΙΛΟΥΝ

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΤΖΑΡΑΙΟΙ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Ένα δλόκληρο χρόνο είχαν νά δοῦν τόν παππού και τήν γιαγιά ὁ Δημήτριος και ἡ Ἐλένη ἀπό τότε πού ἔφυγαν μέ τούς γονεῖς τους γιά τήν πόλι.

Τώρα πού πλησίαζαν τά Χριστούγεννα ἡ ἀγωνία τους εἶχε φτάσει στό κατακόρυφο.

Πιό πολύ ἀνησυχούσε ἡ μικρή ἡ Λενιώ. Ἦθελε νά βρεθεῖ στήν ἀγκαλιά τοῦ παππού και τῆς γιαγιάς, νά κρεμαστεῖ ἀπό τό στόμα τους ἀκούοντας τίς ἱστορίες τοῦ παππού και τὰ παραμύθια τῆς γιαγιάς. Καί δέν ξέχασε τήν ὑπόσχεση, πού εἶχε δώσει πέρυσι ἡ γιαγιά τῆς, πώς τά ἐπόμενα Χριστούγεννα θά τῆς ἔλεγε τό δικό της παραμύθι γιά κείνα τά ξωτικά πλάσματα, τούς Καλικαντζάρους, πού ἐρχονται τά δωδεκάμερα τῶν Χριστουγέννων, γιά νά πειράξουν τούς ἀνθρώπους. Καί νά τώρα πού ἦλθαν στό χωριό και ἡ οἰκογένεια κάθηται μπροστά στό ἀναμμένο τζάκι, ἡ μικρή Λενιώ δέν κρατήθηκε. Χρόνο περίμενε τή στιγμή αὐτή.

— Γιαγιά εἶναι ἡ σειρά σου νά μᾶς πεῖς γιά τούς Καλικαντζάρους.

Δέν μπορούσε νά κάνει και ἀλλιῶς μιᾶς και ἡ ἐγκοπή τῆς ὑπενθύμισε τήν περυσινή ὑπόσχεσή τῆς. Ἡ γιαγιά ἄρχισε τό παραμύθι τῆς, πού τό εἶχε ἀκούσει ἀπό τή δική τῆς τῆς γιαγιά.

— Κάποτε κει στήν ἀκρη τοῦ χωριοῦ σέ ἓνα ἐρημικό χαμόσπιτο ἔμεινε μιᾶ γριά. Ἦταν φτωχιά και ζούσε μέ τό γνέσιμο τῶν μαλλιών. Μιά βραδυά, μετά τά Χριστούγεννα, καθώς καθόταν στό παραγώνι μέ τή ρόκα τῆς και ἔγνεθε, νάσου και κατεβαίνει ἀπό τό τζάκι ἓνας καλικάντζαρος...

Ἡ Δημητριάδης δέν κρατήθηκε. Διέκοψε τή γιαγιά του.

— Τί λογιός ἦταν, γιαγιά ὁ Καλικάντζαρος;

— Πού νά ξέρω, παιδί μου, σάματι τόν ἔχω δεῖ τί λογίος εἶναι; Ὁ παππούς πού στό μεταξύ ἄρχισε νά νυστάζει, γιά νά ξαγρυπνήσει, πῆρε τό λόγο.

— Θά σᾶς τόν περιγράψω ἐγώ, παιδιά μου, γιατί και γώ τό ἴδιο εἶχα ζητήσει ὅταν ἦμουνα μικρός σάν και σᾶς. Λοιπόν οἱ καλικάντζαροι ἔχουν χρώμα μαῦρο, ἐπειδή δέν πλένονται και μαυρίζουν ἀπό τήν καπνιά τῶν καπνοδόχων πού προτιμοῦν νά μποῦν στό σπίτι. Εἶναι κοντόσωμοι, και κοκαλιάρηδες. Ἐχουν μακριά χέρια πού φτάνουν ὡς τή γῆ μέ νύχια μεγάλα και γυριστά γι' αὐτό μποροῦν μέ εὐκολία νά σκαρφαλώνουν στους τοίχους, στό δένδρα και νά χώνονται στίς καπνοδόχους τῶν τζακιῶν. Τό κεφάλι τους σκεπάζεται ἀπό μαῦρες χοντρές και ἄγριες τρίχες σάν τοῦ σκαντζόχοιρου. Τά μάτια τους εἶναι μικρά, σχιστά σάν τά μάτια τῶν Κινέζων, ἀλλά ἔχουν κοκκινωπό χρώμα.

Τούς ἀρέσουν τά λουκάνικα, τό χοιρινό κρέας, οἱ λαλαγκίδες τά ψητά βατράχια, ὁ χορός. Ἄν δέν βροῦν ἀπ' αὐτά τά φαγητά στό σπίτι πού θά μποῦν, μαγαρίζουν τά ἄλλα φαγητά και ἀνοίγουν τά μπαούλα και κατουράνε τά ρούχα. Ἐτσι ἡ νοικοκυρά σάν ἀνοίξει τό μπαούλο, θά βρεῖ τά λευκά σεντόνια γεμάτα κίτρινους λεκέδες, πού δέν καθαρίζονται μέ κανένα τρόπο.

Στό σπίτι, ὅμως πού καίει δένδρινα ξύλα δέν τολμοῦν νά μποῦν, τό φοβοῦνται. Νά, καλή ὥρα, ὅπως ἐμεῖς καιμε στή φωτιά ὄλο τό δωδεκάμερο δένδρινα ξύλα. Ἐτσι δέν υπάρχει κανένας φόβος νά μᾶς ἐνοχλήσουν. Εἶναι πολύ κουτοί. Ἄν βροῦν κανένα κόσκινο κάθονται και μετροῦν τίς τρύπες, ἔτσι καθῶς μετροῦν χάνουν τόν λογαριασμό, ξαναρχίζουν ἀπό τήν ἀρχή και πάλι τό ἴδιο μέχρι πού νά λαλήσει ὁ μαῦρος πετεινός, πού ἀναγγέλλει τό ξημέρωμα. Τότε φεύγουν και κρύβονται σέ τρύπες, σέ σκοτεινές σπηλιές γιατί τό φῶς τῆς ἡμέρας τούς τυφλώνει και δέν βλέπουν, γι' αὐτό τό φοβοῦνται και τό ἀποφεύγουν. Ἐλα τώρα γριά συνέχισε τό παραμύθι σου στό παιδιά.

— Ναι, ἀλλά ξέχασα πού ἦμουνα.

— Κατέβηκε ἀπό τό τζάκι ἓνας καλικάντζαρος, τῆς θύμισε ἡ Λενιώ.

— Ἀ, ναι. Καθῶς ἔγνεθε, πού λέτε ἡ καλή μᾶς ἡ γριά νάσου και ἐμφανίστηκε μπροστά τῆς ἓνας κοντοπιθιακός καλικάντζαρος. Ἡ γριά δέν ξαφνιάστηκε καθόλου, ἤξερε ἀπό τέτοια. Ἄν ἔδειχνε τό φόβο τῆς ἠθροῖσκε τόν μπελά τῆς χειρότερα.

— Καλῶς τό λεβέντι, καλῶς τό παλλικάρι. Τί ὄρατος και ὁμορφος πού εἶσαι γιόκα μου! Κάτσε λιγάκι νά ξεκουραστεῖς. Θά σοῦ ψήσω και λουκάνικα νά φᾶς. Ἄν θέλεις και λαλαγκίδες θά σοῦ φτιάξω. Θά περιμένεις, ὅμως νά τελειώσω τήν κλωστή ἔτσι; Κάτσε τώρα στό σκαμνί και περίμενε. Ὁ καλικάντζαρος, σάν φρόνιμο παιδί, ὑπάκουσε και κάθησε στό σκαμνί.

— Ἦλθα νά σέ πάρω, γριά, νά σέ πάω στους ἄλλους συντρόφους μου, πού περιμένουν στό ἄλωνι νά χορέψουμε.

— Ἀ! τί καλά γιόκα μου. Καί πόσο ἤθελα νά χορέψω

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΓΤΥΧΙΑ

Γιά νά σᾶς βγάλω ἀπό τόν κόπο νά μετρήσετε σᾶς λέω, πώς στήν παραπλευρῶς οἰκογενειακή φωτογραφία εἶναι 23 ἄτομα. Λείπουν μερικά. Περικυκλωμένο στό κέντρο ἀπό τά παιδιά τους και τά ἐγκόνια τους ζεῖ σέ πελάγη οἱ κογενειακῆς χαρᾶς και εὐτυχίας τό ζεῦγος Σωτήριος και Κωνστούλα Παπαδόγιαννη στήν Ἀμερική.

ΙΣΟΒΟΛΑ

ΧΡΙΣΤΕ, θά σέ φέρνουν πλησίον μας οἱ νύχτες και οἱ σκοτεινές ἡμέρες ἀλλά, πότε, θά ξεμερώσει;

Ἐπέρτατη ἀρχή ἡ δικαιοσύνη τῆς καρδιάς γιατί ὁ λόγος, συχνά παρανομιεῖ. Μέ χίλιους τρόπους τό κακό θά ρθεῖ ἀλλά, ἐσύ, πίστευε στήν μεταστροφή.

Ἦλιε μας, τρισηλίε μας, φώτιζε μας κ' ἐσύ νυχτερινό ἀηδόνι τραγουδάγε μας γιά νά χτίσουμε τήν ἐλπίδα.

Εἶχον πάρει θά ποῦν οἱ ὕστεροι οἱ σπούς ὤμους τους ἀπάνω, τή νύχτα τῆς σκιλαβιάς, κι ἄβηκαν ψηλά νά φτάσουμε τό Φῶς.

Πέτρα, ἰδέα μου πρώτη, ἀπό τά σφαιλάχτια σου τρέχει μέλι και στό βράχια σου φωλιάζουν τά ἀλευθεροπούλια. Δόξα σ' ἐσέ, πέτρα ριζιμιά, φυλάχτρα τῆς ψυχῆς μου.

Δ.ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ

— Ἰσόβολα εἶναι οἱ μικροὶ βόλοι - μικροὶ στίχοι

Στή Μισοσοροίτισσα

Παναγία τοῦ βράχου πού μᾶς βλέπετε μέ τ' ἀναφτό κιαντήλι σου και μᾶς προσέχεις τίς νύχτες ὅταν βογγάει κι' ἀστράφτει ὁ Ταῦγετος ἀπό τό βάρος τῆς χειμωνιάς. Κάνε τό θαῦμα σου! Εὐλόγησε τή σπορά μας, εὐλόγησε τήν τράπεζά μας γιά νά μῆ μᾶς λείψει τό ψωμί. Γιατί, Παναγία Μητέρα, χωρίς τόν ἄρτον τῶν ἐπιούσιων, θ' ἀμαρτήσουμε.

Δ. ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ

μαζύ σας! Μ' ἀρέσει πολύ ὁ χορός.

Ἡ Δημητριάδης τῆς διέκοψε. Μποροῦσε νά χορέψει ἡ γριά γιαγιά;

— Ἄκουε μποροῦσε, ἀλλά τί νά ἔκανε; δέν μποροῦσε οὔτε καλά καλά νά περπατήσει. Γι' αὐτό ἤθελε νά τήν πάρει γιά νά τή βασανίσουν στό χορό τραβολογώντας τήν μέχρι πού νά τήν ξεκάνουν.

— Ἐτσι μέ τήν κουδέντα και τό γνέσιμο τῆς ἀτέλειωτης κλωστής, ἡ ὥρα πέρασε, ὅπου λάλησε ὁ μαῦρος κόκκορας. Σάν τόν ἄκουσε ὁ καλικάντζαρος τόν ἔπιασε τρεμούλα. Τρύπωσε στή στιγμή στό τζάκι και ἀπό τήν καπνοδόχο χάθηκε. Ἐτσι γλύτωσε τό βασανισμό ἡ γριά.

— Γιαγιά δέν ἔκαιγε δένδρινα ξύλα;

— Ναι παιδί μου δέν εἶχε. Φρόντισε ὅμως νά προμηθευτεῖ γιά τίς ἄλλες μέρες, ὅπότε δέν εἶχε νά ἐπίσκεψη τοῦ καλικάντζαρου.

Ἐτσι πέρασε τίς γιορτές ἡ γριά καλά και μετς θά τίς περάσουμε ἀκόμα καλύτερα.

Πιστός ἢ ἄθεος;

Σέ ὄλους πούς ἀνθρώπους ὑπάρχει μέσα τους ἓκ φύσεως ὁ σπιμθήρας τῆς πίστης. Στους ἄθεους παραιμένει ἀπλῶς σπιμθήρας. Στους πιστούς γίνεται φλόγα πού φωτίζει τήν ψυχή νά παραιμένει κοντά στό Θεό, τήν Θρησκεία, τήν Ἐκκλησία.

Φαίνεται ἀπό τό σωματισμό πού παρατηροῦται στίς ἐκκλησίες μας τίς ἄγιες τοῦτες μέρες τῶν Χριστουγέννων.

Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, πού δέν θά τρέξουν στους ἱεροῦς ναούς γιά ν' ἀκούσουν τό γλυκύτατο τροπάριο «Ἡ Γέννησή σου Χριστέ...» Οἱ ἄθεοι θεωροῦν προσβολή τους νά ἔχουν σχέση μέ τό Θεό και τή Θρησκεία, γι' αὐτό δέν θά φροντίσουν νά πᾶνε στήν Ἐκκλησία γιά νά ἀκούσουν τόν χαρμόσυνο ἀγγελικό ὕμνο «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀλλά μήπως πολλοί ἀπό μᾶς εἰμασπε κατ' ὄνομα και ταυτότητα Χριστιανοί, ἐνῶ στήν καθημερινή ζωή ντριπάμασπε νά φαινόμασπε, πώς ἔχουμε σχέση μέ τό Θεό;

Σῶμα ἀλλά και ψυχή

Φοβάσαι τό θάνατο; και ποιός δέν τό φοβάται! Στήν παραιμική ἀδιαθεσία τρέχουμε στό γιατρό νά τοῦ ζητήσουμε φάρμακο γιά τή θεραπεία. Ἄν ἡ κατὰ σπαιση εἶναι σοβαρή, δεχόμασπε νά ξαπλώσουμε στό χειρουργικό τραπέζι νά ὑποστοῦμε ὀδυνηρή και ἐπικίνδυνη ἐγχείρηση. Ἄν πληροφορηθοῦμε πώς, ὁ τάδε ἐπιστήμονας ἀνακάλυψε ἓνα σωτήριο ἐμβόλιο, πού μᾶς προφυλάσσει ἀπ' ὄλες τίς ἀρρώστιας, ἀμέσως θά τρέξουμε νά τό προμηθευτοῦμε γιά νά ἐξασφελίσουμε τήν ἀνοσία ἀπό τίς ἀσθένειες, ἀκόμα και γιά μιᾶ (θυμηθεῖται τί ἔγινε μέ τό νερό τοῦ Καμποτεροῦ)... Μεγάλη σπουδή και φροντίδα δειχνουμε γιά τήν ὑγεία τοῦ σώματος.

Ἀντίθετα μᾶς κυριεῖ ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ραθυμία, ἡ νοβρότητα, ἡ ἀναβολή γιά τό ἐνδιαφέρον τοῦ δευτέρου συστατικοῦ μας, πού εἶναι τό σπουδαῖο τερο τοῦ εἶναι μας.

ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ. Καί ὅταν λέμε τήν ὑγεία τῆς Ψυχῆς ἐνοοῦμε τή σωτηρία τῆς ἀπό τόν αἰώνιο χωρισμό τῆς ἀπό τόν Θεό.

Ἡ ἀπειπισία και ἡ ἀπόγνωση, ἡ ψυχική ἐνοχή, πού προσέρχονται ἀπό τό βάρος τῆς ἀμαρτίας συντρίβονται ἀπό τή δύναμη τῆς μετάνοιας.

Ὁ Θεός δέν κοιτάζει τήν ποσότητα και τό βάρος τῶν ἀμαρτιῶν. Προσέχει τήν μετάνοια, ἄν εἶναι θερμή εἰλικρινής, γιά νά τίς συγχωρήσει.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 80 & 81 ΝΑ ΕΞΩΦΛΗΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΔΗΜΟΤΗ ΝΑ ΜΑΣ ΤΟ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΠΗ.

Αρχαιρεσίες Γεωργ. Συνισμών

Στους Γεωργικούς Συνεταιρισμούς Καστορείου και Λογκανίκου πρωτοφανής υπήρξε η προσέλευση των μελών προκειμένου να εκλέξουν τα μέλη που θα αποτελέσουν το Διοικητικό, το Έποπτικό, και τους Αντιπροσώπους. Το ύψος οφείλεται στο πολιτικό κλίμα που εξακολουθεί να υφίσταται και μετά τις Κοινοτικές εκλογές.

Στις δύο αυτές μεγάλες Κοινοτικές διαπιστώσαμε τα εξής:

Η οργανωμένη παράταξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των δύο Κοινοτήτων, όταν διαπιστώσαν, πως η Δεξιά Παράταξη είναι αποφασισμένη να διεκδικήσει την πλειοψηφία, εν χορῶ ἄρχισαν να διαμαρτύρονται και να φωνάζουν προς όλες τις κατευθύνσεις, να γίνει ένα έναίο ψηφοδέλτιο, ώστε οι μέν ψηφοί της Δεξιάς Παράταξης να πέσουν σκορπισμένοι, οι δέ ψηφοί της Αριστερῆς Παράταξης να ριχτούν σε πρόσωπα εκ των προτέρων καθορισμένα, έτσι να πετύχουν την πλειοψηφία.

Οι προσπάθειές τους έπεσαν στο κενό. Τόσο στο Καστόρειο, όσο και στο Λογκανίκο καταρτίστηκαν δύο συνδυασμοί Δεξιάς και Αριστερῆς απόχρωσης. Και στους δύο Συνεταιρισμούς την πλειοψηφία την πήρε η Δεξιά παράταξη.

Στο Λογκανίκο από τους 240 ἐγγεγραμμένους ψήφισαν 178 ἄκυρα 2. Η Συνεταιριστική Ανανέωση που πρόσκειται στη Ν. Δημοκρατία έλαβε 106 ψήφους. Η Δημοκρατική Συνεργασία έλαβε 71 ψήφους. Στο Καστόρειο ψήφισαν 110. Από αυτούς η Ένωμένη Δεξιά έλαβε 68 ψήφους. Η Ένωμένη Αριστερή Παράταξη έλαβε 42 ψήφους.

Στο Διοικητικό ἐκλέγονται 1) Λεονάρδος Οικονομίδης 2) Παμαγ. Λαμ. Κριαμπιδίτης 3) Ίωάννης Παπαδόπουλος 4) Δημ. Βουρδούσης 5) Κων. Σκαφιδάς. Στο Έποπτικό ἐκλέγονται 1) Παναγιώτης Ζυδιῆς 2) Νικόλαος Πάντος 3) Δημ. Πελεκάνος.

Στους Αντιπροσώπους 1) Νικόλαος Πλ. Μενίδης 2) Χρήστος Καραλέμιος 3) Χρήστος Γ. Μουτῆς 4) Παναγιώτης Τζελέπης 5) Χρήστος Βλαχάκης 6) Δημήτριος Λάμπρος και 7) Νικόλαος Λαγιανᾶς.

Νέα πνοή στὸν ἐπαρχιακό τύπο

Από τὸν Γενικό Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Σωτήρη Κωστόπουλο λάβαμε ἕνα μακροσκελές ἔντυπο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρει τὰ μέτρα πού πρόκειται νὰ λάβει ἡ Κυβέρνηση τῆς Ἀλλαγῆς μέ κύριο στόχο τὴν ἐνίσχυση τῆς βιωσιμότητος τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων ἀνεξάρτητα μέ τὴν πολιτική τους ποιοποίηση, γιὰ νὰ ὑπάρξει ἐντονότερη ἢ πολυφωνία ἐνημέρωση πάνω στὰ ἰδιαίτερα τοπικά προβλήματα.

Ἀκόμα ἡ πολιτική τῆς Κυβερνήσεως στοχεύει στὸ ποιοτικό ἀνέγισμα τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου, πού διαδραματίζει καταλυτικό ρόλο στὴ διαμόρφωση τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας.

Βασική, λοιπόν, ἀρχὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἀμείωση καὶ σοβαρὴ ἐνίσχυση τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, πού θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιώξει, ἀλλὰ καὶ νὰ δυναμώσει, γιὰ τὸν ὄλογο του εἶναι ἈΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ καὶ ἀπαράτρητος γιὰ τὴ λειτουργία καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς Δημοκρατίας.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ»

Χρήστου Ἀρ. Παπαστρατάκου

ΟΡΟΛΟΓΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ - ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΚΑΣΣΕΤΕΣ

ΕΓΚΥΗΜΕΝΑ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ

ΟΔΟΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ 42 — ΣΠΑΡΤΗ Τηλ. 26.237

(Ἐναντὶ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς)

ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ

Ἀφῶν Γεροντίδη

ΑΡΧΙΣΕ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΠΕΣΤΡΟΦΑΣ ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΦΑΤΕ ΨΑΡΙ ΝΟΣΤΙΜΟ, ΘΡΕΠΤΙΚΟ, ΥΓΙΕΙΝΟ ΚΑΙ ΦΤΗΝΟ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΨΑΡΙ - ΤΗΛ. 26.164

Τί κάνεις μάρμπα...;

— Τί θέλεις νὰ κάνω ἀνηψίδι μου; Πῆρα τό γράμμα σου μέ κείνα τὰ Ἀφρικάνικα κοκιά. Τί ἀράπικα με γάλα κοκιά. ἦταν αὐτά ρέ παιδί μ' εἶπα: Νά ἡ εὐκαιρία νὰ πιάσουμε νέα πενοκιλία. Τά μέτρησα, ἦταν ἑκατό σωστά, οὔτε ἕνα πάρα πάνω οὔτε ἕνα παρακάτω. Τά ἔσπειρα πού λές, ἀλλά τί νὰ σοῦ πῶ ἀνηψιέ μου. Φαίνεται πὼς δέν τὰ σῆκωσε ὁ τόπος καὶ εἶμα: ὀλος φούρκα, γιὰτί δύο μῆνες τώρα καὶ δέν θέλουν νὰ φύτρωσαν τ' ἀφιλότιμα. Μέτρησα μερικά πού φύτρωσαν, ἀλλά τώρα δέν θυμάμαι νὰ σοῦ γράψω πόσα βγήκαν σπὴν ἐπιφάνεια ἢ 18 ἢ 28 τὰ ὀχτώ τὰ θυμάμαι καλά νὰ μὴ σέ πάρω καὶ στὸ λαϊμό μου.

Τίς προάλλες ἦρθε ὁ γιός τῆς Κοντυλοβασίλως καὶ μέ πληροφορήσε εὐχάριστα πράματα πού σύ δέν μᾶς τᾶπες. Ἐφτοῦ κάτου, μᾶς εἶπε, προόδεφες πολύ. Ἐγινες φοβερὸς καὶ δυνατὸς καὶ πολὺ δραιοτήριος. Μᾶς εἶπε πὼς μπῆκες καὶ σπὴν Ἑλληνικὴ Κοινότητα καὶ τᾶκανες οὐλα γυάλα. Μᾶς εἶπε πὼς κάνεις πράματα καὶ θάματα. Νά μοῦ ζῆσεις ἀνηψιέ καὶ γώ σέ νόμιζα δωπέρα πὼς ἦσουν ἐλαφρόμυαλος. Μπράβο σου πού ξετριοπιάσεις τὴ γενιά μας. Ἀλλά, ρέ ἀνηψιέ, τί θὰ γίνε με κείνα τὰ κοκιά πού ἔσπειρα; Σέ πληροφορῶ πὼς κι' αὐτά πού φύτρωσαν ἄρχισαν νὰ μαραίνονται καὶ κατὰ πού βαδίζουν δέν θὰ γλυτώσουν τό ξέραμα. Δέν ξέρω τί νὰ κάνω, εἶμαι οὐλος στενοχώρια. Λέου, λοιπόν, ἄμα ξεραθοῦν νὰ κάνω κανένα ταξιδάκι νὰ ξεδώσω ἀπ' τὴ στενοχώρια. Δέν ξέρου κατὰ πού νὰ πάω.

Νά κατεδῶ σ'αὐτὰ σπὴν Ἀφρική; φοβᾶμαι, ρέ ἀνηψιέ μου κείνους τούς μαύρους. Δέν ξέρου ἐσύ πὼς τὰ καταφέρνεις ἐφτοῦ καὶ προοδεύεις. Γι' αὐτὸ λέου νὰ πάω κατὰ τὰς Εὐρώπας: στίς Μπρυξέλλες, σπὴ Χάγη, σπὴ Κοπεγχάγη, μπορεῖ νὰ πάου καὶ στὰ Παρίσια νὰ συναντήσω καὶ τό φίλο μου τό Μιττεράν νὰ τὰ πούμε λιγάκι. Μπορεῖ νὰ πεταχτῶ καὶ στὸ Λονδίνο νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ τί σὸί γυναίκα εἶναι κείνη ἡ σιδερένια κυρία, πού τὴ λένε Θάστερ, νὰ μέ συγχωρεῖς μήπως δέν τὴν λέω καὶ καλά, γιὰτί δέν μπορῶ νὰ προφέρω καὶ τὰ Ἀγγλικά.

Ἐτσι λέω νὰ περάσω τὰ Χριστούγεννα, γιὰ νὰ μοῦ φύγει τό συχλέτι καὶ ὁ κοημός πού μέ θρῆκε μέ κείνα τὰ ἀράπικα κοκιά πού μοῦστειλες ἀπ' τὴν Ἀφρική πού τᾶσπειρα καὶ δέν φύτρωσαν.

Ο ΜΠΑΡΜΠΑΣ ΣΟΥ

Η ΡΙΖΑ ΟΥΚ ΕΛΛΩ

Τούρκικο μήνυμα μᾶς ἦλθε ἀπὸ τὴν Πόλη στὸ Καστόρι, πὼς «Η ΠΟΛΙΣ ΕΛΛΩ».

Ἐπειδὴ τό κήρυγμα αὐτὸ προῆλθε ἀπὸ τό στρατόπεδο τοῦ ἐχθροῦ, ἀνταπαντοῦμε μέ τό Ἑλληνικότατο Βυζοντινὸ κήρυγμα.

«ΕΑΝ Η ΠΟΛΙΣ ΕΛΛΩ, Η ΡΙΖΑ ΟΥΚ ΕΛΛΩ».

Παραποίηση τῆς Ἱστορίας

Χρέος κάθε πνευματικοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ προβαίνει σέ ἀμερόληπτη καὶ ἀντικειμενικὴ ἐξέταση τῶν γεγονότων τῆς Ἱστορίας, ὅταν μάλιστα ὑπάρχουν ἀνθρώποι πού τὰ ἔζησαν. Παρατηρεῖται τό λυπηρὸ φαινόμενο τῆς σκόπιμης καὶ μονόπλευρης θεώρησης τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, σημεῖο πού αὐτὰ νὰ διασπρέφονται, νὰ παραποιῶνται, μέ ἀποτέλεσμα τὴν κατάληξη σέ ἀνιστόρητα συμπεράσματα, πού ἀπέχουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

Γίνεται μ' ἄλλα λόγια πλαστογράφηση τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας, ὅταν τὰ γεγονότα ἐρμηνεύονται ἀποκλειστικά μέ κριτήρια πολιτικά, ὅταν εἶναι δηλ. ἐνταγμένα σέ κομματικὰ πλαίσια, δέν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀλήθεια.

Τέτοια ἀνιστόρητα κείμενα ἔρχονται ἀπὸ φῶς τῆς δημοσιότητας μέσω τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου, τῶν μαζικῶν μέσων ἐνημέρωσης, ἰδιαίτερα γύρω ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ἀντίσταση τοῦ 1940 καὶ τῆς κατοχῆς.

Ἡ διασπρέβλωση τῆς ἀλήθειας τῶν ἱστορικῶν γεγονότων γιὰ ἰδεολογικούς λόγους, πού ἐπιχειρεῖται ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς εἶναι πολὺ σοβαρὸ θέμα, πού θὰ πρέπει νὰ προσέξει ἡ πολιτεία καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖνοι πού τὰ ἔζησαν καὶ δέν τὰ ξέχασαν.

Συχαμερὰ πρόσωπα

Σταματάει τό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου μπροστὰ στὰ ἀπάνθρωπα θηριώδη ἔργα του. Ἡ τεχνολογικὴ ἐπιπέτη τῆς χάρισε πάρα πολλὰ ἀγαθὰ. Παρ' ὅλα τὰ κέρδη ἀπὸ τίς ἐπιτυχίες του ἔχει ζημιωθεῖ, γιὰτί τό βάρος εἶναι μονόπλευρο.

Ἀνθρώπος μέ ἀφθονὰ ὕλικά ἀγαθὰ χωρὶς ἀνθρώπινα συναίσθηματα, χωρὶς κατὶ τό ὠραῖο καὶ ὑψηλὸ μέσο του βαδίζει σπὴν παραφροσύνη τοῦ πάθους καὶ τῆς κακουργίας, ἢ ὅποια ξεπερνᾶει καὶ τὴ θηριωδία καὶ αὐτῶν τῶν θηρίων τῆς ζούγκλας. Θέλετε δύο ἀποδείξεις ἀπὸ τίς πολλές;

1) Οἱ «Τάιμς τῆς Ν. ὸρκης» σπὸ εἰδησεογραφικὸ τους δελτίο γράφουν τό ἐξῆς περιστατικὸ.

«Στὸν 113 δρόμο τῆς Ν. ὸρκης σπὴ διασταύρωσή του μέ τὴν 8η λεωφόρο, ἕνας ἀγνωστος πυροβόλησε μιὰ γυναίκα, πού πήγαινε σπὴ δουλειὰ ἢ σπὸ σπῆτι τῆς μέ τό ποδήλατό της.

Ἐνας ἄλλος περιασπικὸς πού εἶδε τὴ σκηνή, πλησίον τὴν τραυματισμῆν γυναίκα, πού ψυχωραγοῦσε, πήρε τό... ποδήλατό της καὶ ἔφυγε»

2) Ἡ Ἀκρόπολις τῆς 13ης Ν) θρίου περιγράφει στὸ ρεπορτάζ τῆ συγκλονιστικῆς περιπέτωσης τῆς ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑΣ πού δείχνουν καὶ οἱ Ἕλληνες σέ παρόμοιες περιπτώσεις.

«Στίς 6-11-82 σπὴ δασταύρωση λίγο κοντὰ στὰ διὸ δια τῆς Λαμίας ὁ παπα Εὐτύχιος Γεωργόπουλος διέσχισε μέ τὴν παπαδιά του, Ἀναστασία, τὴ λεωφόρο γιὰ νὰ ἐπιβούν σπὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ξαφνικὰ ἔγινε τό κακὸ. Ἐνα μαῦρο «Βόλβο» τούς κτύπησε. Τό πόδι τῆς παπαδιάς ἴσα πού κρεμόταν ἀπὸ μιὰ μεμβράνη. Τοῦ παπα τὸ πόδι σπασμένο. Δίπλα του βλέπει ἕνα ταξίφαρχο μέ τὴ στολή του μαζί μέ μιὰ ξανθιά γυναίκα.

— «Σᾶς παρακαλῶ σῶστε τὴν παπαδιά». Κι αὐτὸς θυμωμένος ἀπάντησε:

— «Νὰ προσέχατε».

— «Ἐγκλημαστρία! Πάρε τὴ γυναίκα σ' ἕνα νοσοκομεῖο». Ἀλλὰ αὐτὸς ἀδιάφορος μπῆκε σπὸ αὐτοκίνητο καὶ ἐξοφανίστηκε. Ὁ παπα Γεωργόπουλος φωνάζει, ἐκλιπαρεῖ. Τοῦ ἑνός τό αὐτοκίνητο δέν χωρεῖ, ὁ ἄλλος ὄχι μόνο ἀδιαφορεῖ, ἀλλὰ ἀρπάζει τίς 17.000 δρχ. πού εἶχε ἡ παπαδιά, τῆς βγάζει τὴ θέρα καὶ τὰ σκουλαρίκια καὶ πᾶει πέρα...

Στὸ Ν) μείο Θηβῶν διαπιστώθηκε ὁ θάνατος τῆς παπαδιάς. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Παπα Εὐθύμιος μέ τὰ τέσσερα μαυροντυμένα παιδιά του κήδεψαν σπὸ Περιστερὶ τὴν Μητέρα καὶ πρεσβυτέρα μέ λυγμούς, κλάματα καὶ λιποθυμίες. «Ποτέ δέν θὰ θρῶ δίκιο. Ξέρω. Μακριὰ ἀπὸ τό δρόμο τοῦ Θεοῦ αὐτὸς ὁ κόσμος. Ἀλλὰ πονῶ. Σπὴ μέση τοῦ δρόμου θὰ βγῶ καὶ θὰ φωνάξω. «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» καὶ ἄς μέ «καθαρέσουν». ἦταν λίγα λόγια γεμάτα πίκρα καὶ παράπονο.

Τί νὰ σκεφθεῖ καὶ τί νὰ πει κανεὶς. Ἀπεχθῆς ἡ πράξη τοῦ πρώτου, ἀπεχθέστερη τοῦ δεύτερου.

Τόσο πολὺ ξέπεσε ὁ ἀνθρώπος, ὥστε νὰ μὴ συγκλονίζεται, νὰ μὴ λυπᾶται, νὰ μὴ συμπονεῖ τὸν συνάνθρωπό του, ὥστε νὰ ἐλικύεται ἀπὸ τὴν εὐκαιρία ν' ἀποκτίσει ἕνα ποδήλατο, ἕνα δαχτυλίδι, δύο σκουλαρίκια καὶ μερικά χιλιάδικα...

Ἡ ἀθεΐα, ἡ ἀπιστία καὶ ἡ περιφρόνηση τῶν αἰώνιων ἀξιών θὰ μᾶς παρουσιάζουν τέτοια συχαμερὰ πρόσωπα, πού θὰ ξεχωρίζουν γιὰ τὴν Ἀπανθρωπία τους.

Λαϊκὲς δοξασιες

Ὁ λαὸς ἔχει πλοῦτο δοξασιῶν δημιουργήσει γιὰ τούς Καλικοκιντζάρους τὰ ξοτικά πνεύματα τῆς νύχτας, ἰδιαίτερα γιὰ τό πὼς νὰ προφυλαγοῦμαστε ἀπὸ αὐτούς. Μερικὲς ἀπὸ αὐτές εἶναι οἱ πιο κάτω:

Νὰ σπαιρώνουμε μέ ἀγιασμό τὰ παράθυρα, τὰ φαγητὰ καὶ τό μωρὸ, ἂν ὑπάρχει. Νὰ καίμε σπὸ τζάκι παλιὸ τσαρούχι, φυσικά γιὰ τότε πού ὑπῆρχαν. Νὰ φράζουμε τό ἀνοῖγμα τῶν παραθύρων μέ ἀκανθωτὸ φυτὸ. Νὰ βάζουμε πίσω σπὴν πόρτα κόσκινο. Ἐτσι ὁ Καλικοκιντζάρος θὰ χάσει τὴν ὠρα του μετρώντας τίς πρύπτες ἔτσι χαζὸς καθὼς εἶναι. Καὶ ὅταν λαλήσει ὁ μαῦρος πετεινὸς θὰ φύγει ἀπὸ τό σπῆτι χωρὶς νὰ προλάβει νὰ κάνει κακὸ σέ κανένα.

Νὰ ἀφήσουμε στοὺς Καλικοκιντζάρους λοκάνικα, χοιρινὸ κρέας, τηγαλίτες. Θὰ φάει ἀπ' αὐτὰ καὶ δέ θὰ μαγαρίσει τὰ ἄλλα φαγητὰ.

Νὰ ὑπάρχει μέσα σπὸ σπῆτι δένδρινο ξύλο. Τό φοδᾶται πολὺ καὶ δέν μπαίνει μέσα σπὸ σπῆτι.